

ויקטוריה (24 מאי, 1819 – 22 ינואר, 1901)
Victoria (24 May, 1819 – 22 January, 1901)

אפיק נשות
Afik News

אפיק ושות'. עורכי דין ונוטריון
AFIK & CO. ATTORNEYS AND NOTARY

גיליון 231: 24 מאי, 2017
Issue 231: May 24, 2017

הגיליון המקצועי הדו שבועי של [אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון](#)

The Bi-Weekly Professional Magazine of [Afik & Co. Attorneys and Notary](#)

החשמונאים 103, ת.ד. 20144 תל אביב-יפו 6120101, טלפון 03-609.3.609 פקס 03-609.5.609
103 Hahashmonaim St., POB 20144, Tel Aviv 6120101, Israel, Telephone: +972-3-609.3.609

תוכן עניינים

Afik & Co. marks the birth date of Victoria (24 May, 1819 – 22 January, 1901), queen of the United Kingdom of Great Britain and Ireland from 20 June 1837 until her death.

אפיק מציינת את יום הולדתה של המלכה ויקטוריה (24 מאי, 1819 – 22 ינואר, 1901), מלכת הממלכה המאוחדת של בריטניה ואירלנד מ-20 ביוני 1837 ועד מותה.

1. מאמר: חובות גילוי במכירת רכב משומש

Article: Disclosure duties upon sale of used vehicles

מאמר בנושא חובת הגילוי החלה על מוכר בעת ביצוע עסקאות מכר של רכב משומש, מאת עו"ד עמרי ברקן ממשרד אפיק ושות' An article on the disclosure obligation applicable to merchants selling used vehicles by Omri Barkan, Adv. of Afik & Co.

2. עדכוני תאגידים, הגבלים עסקיים וניירות ערך

Corporate, Antitrust and Securities Law Update

א. בעל שליטה בחברה ציבורית לא רשאי לתגמל באופן אישי נושאי משרה

כלכלי ת"א: בעל שליטה בחברה ציבורית לא יכול לעקוף את מדיניות התגמול על ידי מענקים אישיים לנושא משרה; קבלת הטבה אישית על ידי נושא משרה דומה לשוחד ולכן נושא המשרה ובעל השליטה המשלם יחד ולחוד חבים לחברה את סכום ההטבה.
A control holder of a public company may not personally remunerate office holders

ב. למפרק חברה לא קיימת זכות לקבל מסמכים שהוגשו לרשות איסור הלבנת הון

מחזי ב"ש: למפרק חברה סמכויות חקירה וגילוי רחבות אך לא זכאי לקבל מסמכים בנקאיים או דיווחים שהוגשו לרשות איסור הלבנת הון.
A liquidator of a company does not have the right to receive reports filed with the Antitrust Authority

3. עדכוני משפט מסחרי, קנין רוחני ודיני עבודה

Commercial, Intellectual Property and Labor Law Updates

א. ברירת המחדל היא שדירקטור הפועל רק במסגרת תפקידו בדירקטוריון אינו עובד החברה

עבודה ת"א: כלל הוא שדירקטור הפועל רק במסגרת תפקידו בדירקטוריון, ואפילו אם הוא מקבל על כך תגמול, וגם אם הצדדים היו מגדירים את יחסיהם כיחסי עבודה, אינו נחשב כעובד החברה.
The default is that a director who serve only as a director in the company will not be treated as an employee of the company

ב. על מנת לקבל פיצוי בגין הפרת סימן מסחר יש להוכיח נזק

שלום אשדוד: להוכחת עוולת גניבת עין יש להוכיח כי למוצר הנמכר מוניטין וכי קיים חשש סביר להטעייה. כדי לזכות בפיצוי בגין הפרה של סימן מסחר יש צורך בהוכחת נזק.

In order to receive compensation due to infringement of a trademark damage need be proven

4. עדכוני הגירה ומכרזים

Immigration & Tender Law Updates

א. עובד זר אינו רשאי לעבור לענף עיסוק אחר ללא שינוי ההיתר במהלך תקופת ההיתר

עררים י-ם: עובד זר אינו רשאי לעבור בין ענפי עיסוק שונים ככל שהדבר אינו מוסדר בהיתר שניתן לו; הסדרת מעמד העובד חייבת להיעשות כשהעובד שוהה באופן חוקי בישראל.

A Foreign employee may not change his occupation without changing the permit while the permit is still valid

ב. חוסר תום לב של משתתף במכרז עלול לגרום לפסילתו גם לאחר שהודע לו על שזכה במכרז

מנהלי ת"א והעליון: תיאום מחירים עלול לגרום לפסלות משתתף במכרז גם לאחר שהודע לו על כך שזכה; מכרזים למתן שירותים לא נהוג לעכב ביצוע של פסק דין הנוגע להם.

Lack of good faith of a tender participant may cause the disqualification even after such participant was declared the winner of the tender

5. עדכוני מקרקעין

Real Estate Updates

משכיר אינו זכאי לקבל פיצוי מהשוכר בגין הריסת פרגולה שנבנתה ללא היתר

שלום אשקלון: משכיר אינו זכאי לפיצוי מהשוכר על הריסה של בניה בלתי חוקית בנכס.

A lessor is not entitled to compensation from the lessee for demolition of an illegally built pergola

אפיק משפטי הוא המגזין המקצועי של משרד אפיק ושות', עורכי דין ונוטריון, המופץ אחת לשבועיים לקהל של כ-9,100 איש וכולל מידע מקצועי תמציתי בנושאים משפטיים-עסקיים המעניינים את הקהילה העסקית והינם בתחומים בהם עוסק המשרד. להסרה או הצטרפות יש לשלוח מייל לכתובת newsletter@afiklaw.com ובכותרת לכתוב "אנא הסירו/צרפו אותי לרשימת התפוצה". מגזין זה כפוף לזכויות יוצרים אך ניתן להעבירו לכל אדם ובלבד שיועבר בשלמות וללא כל שינוי. אין באמור במגזין ייעוץ משפטי ובכל נושא מומלץ לפנות למשרדנו על מנת שהעובדות תיבחנה היטב בטרם תתקבל החלטה כלשהי.

למאגר פרסומים קודמים: <http://www.afiklaw.com>

Afik News is the biweekly legal and business Israel news bulletin published by Afik & Co. (www.afiklaw.com). Afik News is disseminated every second week to an audience of approximately 9,100 subscribers and includes concise professional data on legal and business Israeli related issues of interest to the business community in areas in which the Afik & Co. firm deals. For removal (or joining) the mailing list please send an email to newsletter@afiklaw.com with the title "Please remove from mailing list" or "Please add me to the mailing list."

The Afik News bulletin is copyrighted but may be freely transferred provided it is sent as a whole and without any changes. Nothing contained in the Afik News may be treated as a legal advice. Please contact Afik & Co. for a specific advice with any legal issue you may have.

For previous Afik News publication see <http://www.afiklaw.com>.

מאמר בנושא חובת הגילוי החלה על מוכר בעת ביצוע עסקאות מכר של רכב משומש
An article on the disclosure obligation applicable to merchants selling used vehicles.

את המאמר בשפה העברית והאנגלית ניתן למצוא בקישור:
The article in Hebrew and English may be found in the following link:

<http://www.afiklaw.com/files/articles/a231.pdf>

המאמר הוא מאת עמרי ברקן עורך דין במשרד אפיק ושות' (www.afiklaw.com), העוסק במשפט המסחרי, דיני חברות והגירה.

The article is by attorney Omri Barkan, Adv. of the law office of Afik & Co., Attorneys and Notary (www.afiklaw.com) whose main practice areas are commercial law, corporate law and immigration.

א. בעל שליטה בחברה ציבורית לא רשאי לתגמל באופן אישי נושאי משרה

A control holder of a public company may not personally remunerate office holders

[תנג (ת"א) 18994-07-15 יהודית דה לנגה נ' החברה לישראל בע"מ (פורמלי), 30.04.2017, המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו, כב' השופטת רות רונן]

חברה ציבורית לא אישרה תגמול מיוחד לנושאי משרה על מהלך מסוים בו לבעלי השליטה היה ענין אישי ולכן בעלי השליטה בחברה התחייבו לשלם מענק באופן פרטי לנושאי המשרה. בעלת מניות בחברה הגישה בקשה להגיש תביעה נגזרת בשם החברה.
בית המשפט קבע, כי החוק קובע כיצד יש לקבל החלטות בחברה ציבורית אודות תגמול נושאי משרה ולא ניתן לעקוף זאת על ידי תשלום פרטי על ידי בעלי השליטה. הבטחת תגמול מותנה על-ידי בעל-השליטה לנושאי משרה עבור הצלחה של מהלך שטרם הסתיים, שלא במסגרת מדיניות התגמול המאושרת של החברה היא בעייתית, פוגעת בניקיון שיקול הדעת של אותו נושא משרה, ואין להתיר אותה, גם אם מטרתה להיטיב עם החברה ועם כלל בעלי-מניותיה, אך בוודאי כשמטרתה לקדם עסקה שלבעל-השליטה יש בה ענין אישי. מכיוון שנושאי המשרה חבים חובת אמון לחברה, כל הטבה שקיבלו כתוצאה מתפקידם מוחזקת על ידם בנאמנות קונסטרוקטיבית עבור החברה ושייכת לחברה, בדיוק כפי שהיה המקרה אילו קיבל נושא משרה שוחד. לכן בית המשפט הורה לנושאי המשרה ולבעלי השליטה ביחד ולחוד להעביר את המענקים שקיבלו נושאי המשרה לקופת החברה.

A public company did not approve special remuneration for office holders for a specific move in which the control holders had a personal interest and the control holders obligated to personally pay bonus to the office holders. A shareholder filed a motion for a derivative claim on behalf of the company.

The Court held that the law sets how remuneration of office holders is to be approved and one cannot circumvent such rules by private payment by the control holders. A covenant to pay a contingent remuneration by a control holder to an office holder for success of a move that is not yet finalized, outside of the remuneration policy approved by the company is problematic, damages the purity of the discretion of the office holder and cannot not be allowed, even if it is for the benefit of the company and all its shareholders, but certainly where the purpose of it is to promote a transaction in which the control holder has a personal interest. Because the office holders hold a duty of loyalty to the company, any benefit received as a result of their position is held by them in a constructive trust for the company and belongs to the company, just as were the case where an office holder received a bribe. Thus, the Court ordered the office holders and the control holders, jointly and severally, to transfer the office holders bonuses amount to the company.

ב. למפרק חברה לא קיימת זכות לקבל מסמכים שהוגשו לרשות איסור הלבנת הון

A liquidator does not have the right to receive reports filed with the Antitrust Authority

[פרק (ב"ש) 8407-01-16 ס.א.מ.א.פ.איי - ניהול פיננסי והשקעות נ' כונס הנכסים הרשמי, 04.04.2017, בית המשפט המחוזי בבאר שבע, כב' השופטת שרה דברת]

מפרק חברה דרש לקבל לידי דיווחים שהוגשו לרשות לאיסור הלבנת הון. בית המשפט קבע, כי כאשר בעל תפקיד בפירוק מבקש מסמכים בדרך כלל בית המשפט יאפשר זאת כדי לאפשר גילוי וחקירה אך זכותו של המפרק לקבלת מסמכים תיסוג מפני זכויות ואינטרסים מוגנים אחרים, לרבות זכותו של צד שלישי לפרטיות ולסודיות בנקאית. כך גם במקרה של דיווחים שהוגשו לרשות לאיסור הלבנת הון אשר אין למפרק זכות לקבלם.

A company liquidator demanded to receive reports filed with the Antitrust Authority. The Court held that that when an officer of the Court in case of liquidation requests documents usually the Court will enable this in order to facilitate discovery and investigation but the right of the liquidator will be limited by other protected rights and interests, such as the right of third party to privacy and bank secrecy. This is also the case in reports filed with the Antitrust Authority that the liquidator has no right to receive.

3. עדכוני משפט מסחרי, זכויות יוצרים ועבודה

Commercial, Intellectual Property and Labor Law Updates

א. ברירת המחדל היא שדירקטור הפועל רק במסגרת תפקידו בדירקטוריון אינו עובד החברה

The default is that a director who serve only as a director in the company will not be treated as a employee of the company

[סע"ש (ת"א) 49591-12-13 יעקב צבי דוידוביץ נ' טי.א.ר.די אינסטרום בע"מ, 27.04.2017, בית הדין האזורי לעבודה בתל אביב-יפו, כב' השופט דורי ספיבק, נציג ציבור עובדים – מר מרדכי נגר, נציג ציבור מעסיקים – מר אהוד מטרון]

דירקטור ובעל שליטה בחברה הגיש תביעה לבית המשפט על מנת שזה יכיר בו כעובד החברה ויזכה אותו במלוא הזכויות להן זכאי כעובד וזאת מתוקף השירותים שנתן לחברה כדירקטור והסכמות עם החברה. בית המשפט קבע כי על מנת להכריע במהות היחסים בין הצדדים ולקבוע האם נתקיימו יחסי עבודה ביניהם, אין להסתפק בקביעת הצדדים ביניהם. כמו כן, כלל הוא כי דירקטור הפועל רק במסגרת תפקידו בדירקטוריון, ואפילו אם הוא מקבל על כך תגמול כלשהו, אינו נחשב כעובד החברה. מכיוון שבמקרה זה הדירקטור לא הצליח להוכיח על פי המבחן המשולב כי קיימות אינדיקציות להיותו עובד החברה (מכיוון שזו לא היתה עבודתו היחידה, לא היה לו משרד בחברה, וסממנים רבים אחרים), בית המשפט דחה את התביעה.

A director and a controlling shareholder of the company filed a claim asking the court to recognize him as an employee of the company and to grant him all the rights to which he is entitled to as an employee, for the services he provided to the company as a director. The court held that in order to determine the nature of the relations between the parties and to determine whether labor relations existed between them, it is not sufficient to determine the agreements between the parties. Also, a director acting only as part of his position on the board, and even if he receives any compensation for that service, is not considered as an employee of the company. Since in this case the director failed to prove by the combined test that there are indicators that he is an employee of the company (since this was not his only job, since he did not have an office in the company, and many other indicators), the court rejected the claim.

ב. על מנת לקבל פיצוי בגין הפרת סימן מסחר יש להוכיח נזק

In order to receive compensation due to infringement of a trademark damage need be proven

[תא (אשד') 37409-12-14 א.י.א.ס. (2002) החברה הבינלאומית לאלכוהול ומשקאות חריפים בע"מ נ' ח.נ. משקאות בע"מ, 30.04.2017, בית משפט השלום באשדוד, כב' השופט יהודה ליבליין]

חברה טענה כי חברה אחרת מכרה מוצר מזוייף שלה ובכך הפרה את סימן המסחר הרשום שלה ומשכך דרשה לקבל פיצוי הן מכוח פקודת סימני המסחר ועוולת גניבת העין. בית המשפט קבע כי במכירת מוצר הנושא את השם של המוצר המוגן בסימן מסחר שלא על ידי החברה

המייצרת יש משום הפרה של סימן המסחר. כמו כן יש בכך להוות עוולה של גניבת עין. כדי להוכיח העוולה יש להוכיח קיומו של מוניטין למוצר וכי קיים חשש סביר להטעיית הציבור. עם זאת, תנאי לפיצוי בגין הפרת סימן מסחר הוא הוכחת קיומו של נזק. מכיוון שבאותו המקרה לא הצליחה התובעת להוכיח קיומו של נזק משמעותי, ולא השתמשה בעדויות צרכנים אשר מבדילים בין שני המוצרים (המקורי והמזויף), קיבל בית המשפט את התביעה אך פסק לטובת התובעת סכום נמוך יחסית.

A company claimed that another is selling counterfeit products and is misleading the public and that this is also breaching its registered trademark. Thus, the company demanded compensation under both the Trademark Ordinance and the tort of passing off. The Court held that sale of a product bearing the name of the protected trademark not by the producing company constitutes an infringement of the trademark. It also constitutes a tort of passing off. In order to prove the tort, the existence of a reputation of the product must be proven and also one must show that there is reasonable concern that the public will be misled. However, a condition for compensation for trademark infringement is proof of the existence of damage. Because the plaintiff failed to prove the existence of significant damage and did not bring forth any consumer testimonies that distinguish between the two products (the original and the forged), the Court accepted the claim but ordered a relatively low compensation.

4. עדכוני הגירה

Immigration Law Updates

א. עובד זר אינו רשאי לעבור לענף עיסוק אחר ללא שינוי ההיתר במהלך תקופת ההיתר

A Foreign employee may not change his occupation without changing the permit while the permit is still valid

[ערר (י-ם) 2338/15 דאי הונגקוי נ' משרד הפנים – רשות האוכלוסין וההגירה, 16.03.2017, בית הדין לעררים ירושלים, כב' הדיין אזר אלעד]

אזרח סיני קיבל היתר עבודה בישראל כדי להיות שף במסעדה. לאחר תום ההיתר המשיך העובד לשהות בישראל שלא כדין, עבד בתחום הבניה ובמקביל ניסה להסדיר את מעמדו בישראל כעובד בנין. הוא נתפס על ידי רשות ההגירה ונדרש לעזוב את ישראל באופן מיידי. בית הדין קבע, כי עובד זר רשאי לעבוד רק בענף העיסוק אשר לשמו הוא הגיע לישראל. העובד אינו רשאי לעבוד בענף שלא צוין במפורשות בהיתר ואינו רשאי לבקש שינוי תחום לאחר שכבר חלף תוקף ההיתר. השתהיה שלו ולאחר שהוא עבר לתחום האחר ללא היתר ולכן רשאית רשות האוכלוסין וההגירה להורות על גירושו של העובד מישראל.

A Chinese citizen received a permit to stay in Israel and work as a chef. After the permit expired, the employee remained in Israel illegally, worked as a construction worker and at the same time attempted to arrange a permit as such. The employee was caught by the Immigration Authority and was demanded to leave the country immediately. The Court held that a foreign employee is entitled to work only in the industry for which the employee came to Israel. An employee is not entitled to work in any industry is not stated in the permit and may not move to change the field of work after the permit expired and after moving to a different industry without permit and thus the Population and Immigration Authority may order the deportation of the employee from Israel.

ב. חוסר תום לב של משתתף במכרז עלול לגרום לפסילתו גם לאחר שהודע לו על שזכה במכרז

Lack of good faith of a tender participant may cause the disqualification even after such participant was declared the winner of the tender

[עעמ 2973/17 קפלן את לוי בע"מ נ' החברה למשק וכלכלה של השלטון המקומי, 09.05.2017, בית המשפט העליון, כב' השופט יצחק עמית]

חברה זכתה במכרז למתן שירותים אך מאוחר יותר התעורר חשד לתיאום מחירים ולכן ביטלה ועדת המכרזים את הזכייה. החברה עתרה נגד ההחלטה אך גם ביקשה עיכוב ביצוע ההחלטה עד למתן פסק דין בנושא. בית המשפט קבע, כי עקרון תום הלב ודיני המכרזים מביאים למסקנה כי זכייתו של מי שחרג

מהתחייבותיו או פעל בחוסר תום לב תישלל בכל שלב משלבי המכרז. בית המשפט העליון דחה בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה וקבע, כי במכרז לאספקת שירותים אי מתן סעד זמני אינו יוצר מצב בלתי הפיך שלא ניתן להשיבו לקדמותו ומכיוון שעומד לנפגע סעד של פיצוי כספי בגין נזקים במידה ויזכה בהליך המשפטי לא נהוג לעכב ביצוע פסק הדין.

A company won a tender for services but later it was suspected of price fixing and the tender committee cancelled the win. The company moved the Court against such resolution and also requested that it will not enter into effect until a Court verdict.

The Court held that the principal of good faith and the tender laws bring to the conclusion that a participant who deviated from its obligations or acted in bad faith will lose its winning at any stage of the tender. The Supreme Court rejected a motion to hold the entry into effect of the resolution and held that in a tender for services the non-grant of a temporary order does not create an irrevocable situation that may not be reprimanded and because the participant may file a monetary claim for damages if it wins the legal proceedings it is not customary to hold a verdict.

5. עדכוני מקרקעין

Real Estate Updates

משכיר אינו זכאי לקבל פיצוי מהשוכר בגין הריסת פרגולה שנבנתה ללא היתר

A lessor is not entitled to compensation from the lessee for demolition of an illegally built pergola

[תאמ (אש') 24390-03-15 דוד אדרי נ' אסתר חזן, 10.05.2017, בית משפט השלום באשקלון, כב' השופט עידו כפכפי]

שוכר שפינה נכס מסחרי הרס טרם פינוי הנכס פרגולה ללא רישיון שהיתה במקום במשך שנים רבות. המשכיר טען שמטרת ההריסה היתה למנוע השכרה של הנכס למתחרה של השוכר וכי לשוכר לא היתה זכות להרוס את הפרגולה שהיתה של המשכיר והמשכיר רשאי היה להתמודד מול הרשויות בשאלה האם יש צורך להרוס אותה.

בית המשפט קבע, כי בעל נכס לא רשאי לעצום עיניו אל מול הפרות ברורות של חוק התכנון והבניה המתנהלות במקרקעין שבבעלותו. מדיניות משפטית צריכה לעודד הריסת מבנים לא חוקיים ולשלול את האפשרות לקבלת פיצוי בגין עצם הקמתם. גם אם קיים הסכם הקובע שהשקעות במושכר, לרבות הפרגולה, יישארו לשימוש המשכיר לאחר תום השכירות בית המשפט לא יאכוף התחייבות שנועדה להכשיר בניה לא חוקית.

A lessee of a commercial property demolished, prior to evacuation of the property, an illegally built pergola that was erected many years before. The lessor claimed that the purpose of the demolition was to prevent leasing the property to a competitor of the lessee and that the lessee did not have the right to demolish the pergola that belonged to the lessor and the lessor was entitled to have his day with the authorities on the question of whether it should be demolished.

The Court held, that an owner of a property is not entitled to shut his eyes in the face of clear violations of the zoning law that are being conducted on the property. Legal policy should encourage the demolition of illegal structures and deny the possibility of receiving compensation for their very establishment. Even if an agreement sets that investments made in the rented property, including the pergola, will remain for the use of the lessor at the end of the lease, the Court will not enforce an obligation meant to "launder" illegal building.

חובות גילוי במכירת רכב משומש / עו"ד עמרי ברקן*

שוק מכירת הרכב המשומש הינו אחד השווקים בהם קיים למוכר, ובייחוד למוכר שזה עיסוקו, יתרון גדול על הרוכש אשר קשה לו לדעת מה יש "מתחת למכסה המנוע". בנוסף, אדם הרוכש רכב מעסק שזה התמחותו (למשל, מגרש רכב, או חברת ליסינג) בדרך כלל גם לא טורח לקחת את הרכב לבדיקה מקצועית. לכן, המחוקק הטיל מגבלות מתמירות החלות על עוסק המוכר רכבים, וקבע סנקציות במקרה שכללים אלה לא מכובדים בעת ביצוע עסקאות מכר של רכב משומש.

כחלק מדרישות החוק, עסקת מכר של רכב משומש חייבת להתבצע (א) בחוזה כתוב בלבד, אשר (ב) אליו יצרף המוכר "טופס גילוי נאות" שיכלול פרטים מדויקים אודות זהות המוכר, זהות בעל הרכב, וכן מידע מהותי אודות ההיסטוריה של הרכב, לרבות מספר בעלים קודם, פגיעות, תאונות, הקילומטריז' שעבר הרכב ועוד. לבסוף, (ג) על הקונה לחתום על-גבי הטופס ולאשר שהפרטים הובאו לידיעתו. אי-עמידה בכללים אלה עשויה להביא להטלת קנס של עד 204,000 ₪ על המוכר ובתי המשפט הבהירו כי אי-עמידה בדרישות החוק עשויה גם לזכות את רוכש הרכב בפיצוי.

במקרה שהגיע לבית המשפט, טענה חברה העוסקת בעסקאות "טרייד-אין" של רכבים משומשים שהרכב כלל לא היה שלה ורק פעלה עבור בעלי הרכב ולכן לא ידעה על ליקויים שהיו וכי לא רק שנחתם טופס גילוי נאות (למרות שהתברר שהפרטים בו היו שגויים) אלא שהרוכש אף חתם על כך שהחברה המוכרת אינה אחראית על מצב הרכב ומשמשת רק כמתווכת בעסקה בין מוכר הרכב לבין הרוכש. בית המשפט חייב את החברה בפיצוי הרוכש והבהיר שגם החתמה של לקוח על ויתור על טענות אינה פוטרת את הסוחר מאחריות.

חשוב לציין, שלא רק הפרטים המופיעים בטופס הגילוי הנאות המחויב על-פי חוק נדרשים לגילוי החוק אמנם מייצר רף מינימום לגילוי נאות כלפי רוכש רכב, אך עשויים להיות פרטים מהותיים אחרים שגילויים נדרש, בייחוד כאשר אלה משפיעים על מחיר הרכב. כך, למשל, רכב שהיה בבעלות קודמת של חברה (להבדיל מרכב בבעלות של יחיד) קיימת לכך השפעה מהותית על מחירו, למרות שפרט זה אינו נדרש לגילוי במסגרת טופס הגילוי הנאות הנדרש על-פי חוק. למרות האמור, תום-לב וחובות הגילוי הרגילות בדיני החוזים יחולו ויחייבו גילוי של פרטים אלה. יתרה מכך, קיימת פסיקה (גם אם לא בענף הרכב) הקובעת שאי-גילוי לא מכוון של מידע מהותי (לרבות מידע שהמוכר עצמו לא היה מודע לו) עשוי להיחשב כהטעיה. סביר שכשהצד המוכר הוא עסק שזה מקצועו וזו התמחותו, בית המשפט ייטה לקבוע שהיה עליו לברר פרטים אלה בטרם מסר מידע מטעה לרוכש. בכל מקרה, בכל ספק בוודאי שכדאי להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום הרכב, על-מנת למנוע אחריות פלילית או אזרחית.

* עו"ד עמרי ברקן הינו עורך דין במשרד אפיק ושות', העוסק בין היתר במשפט המסחרי, דיני חברות והגירה. אין בסקירה כללית זו משום ייעוץ משפטי כלשהו ומומלץ להיוועץ בעורך דין המתמחה בתחום זה בטרם קבלת כל החלטה בנושאים המתוארים בסקירה זו. לפרטים נוספים: 03-6093609, או באמצעות הדואר האלקטרוני: afiklaw@afiklaw.com.

Disclosure duties upon sale of used vehicles / Omri Barkan, Adv.*

The sale of the used vehicle's market is one of the markets in which the seller, especially one who is a car merchant, has a great advantage on the purchaser who is unable to easily discover what is "under the hood." Moreover, a person purchasing a vehicle from a merchant (such as a car dealer or a leasing company) usually does not take the vehicle for a professional inspection. Therefore, the legislator imposed strict restrictions applicable to car dealers and set sanctions in case such rules are not implemented at sale transactions of used vehicles.

As part of the legal requirements, a sale of a used car must be executed (a) by a written contract, where (b) the seller attaches a "due diligence form" to include accurate details on the identity of the seller, the identity of the vehicle owner, number of previous owners, damage, accidents, mileage and more. Finally, (c) the purchaser must sign the form and confirm that the details were brought to his attention. Failure to comply with the rules may lead to a fine of up to ILS 204,000 imposed on the seller and the Courts made it clear that failure to comply with the law may also entitle the purchaser to compensation.

In one case brought before the Court, a company that deals in vehicle "trade-in" transactions argued that the vehicle was not its and it merely acted for the seller and therefore it was unaware of the defects in the car and not only that the due diligence form was signed by the purchaser (although it turned out that the details were incorrect), the purchaser also signed a release declaring that the seller is not responsible for the condition of the vehicle and serves only as a middleman in the transaction between the seller of the vehicle and the purchaser. The Court ordered the company to compensate the purchaser and clarified that even having the customer sign a release does not exempt the merchant from liability.

It is important to note that not only the information on the due diligence form required by law is required for disclosure. The law creates a minimum threshold for proper disclosure to a vehicle purchaser but there may be other material details that require disclosure, especially when such affect the price of the vehicle. For example, the fact that a vehicle was previously owned by a company (as opposed to ownership by an individual) will have a material effect on its price, although this detail is not specifically required to be disclosed in the due diligence disclosure form required by law. Nevertheless, good faith and the ordinary disclosure obligations under contract laws will apply and require the disclosure of such details. Moreover, caselaw (even if not caselaw regarding the vehicle industry) teaches that unintentional disclosure of material information (including information that the seller himself was unaware of) may be considered fraud. It is reasonable to assume that when the selling party is a merchant, the Court will tend to determine that it had to research such details before providing misleading information to the purchaser. In any case, it is certainly advisable to consult with an attorney specializing in the vehicles industry in order to prevent criminal or civil liability.

*Advocate Omri Barkan is an attorney at the law office of Afik & Co., Attorneys and Notary (www.afiklaw.com) whose main practice areas are commercial law, corporate law and immigration. Nothing herein should be treated as a legal advice and all issues must be reviewed on a case-by-case basis. For additional details: +972-3-6093609 or at the e-mail: afiklaw@afiklaw.com